

**Svojim je rukama dotaknula zvijezde:
„She did it – you can do it also!“**

Autorica: Tamara Hrvatin

Hodajući stazama života često tražimo „idole“ koji nas tjeraju da pomičemo svoje vlastite granice. Mediji i Internet mladim ljudima često pokušavaju nametnuti te idole, međutim baš mi mladi moramo biti hrabriji i snalažljiviji te potražiti životne priče koje leže u našim susjedstvima i shvatiti da se snovi ostvaruju svima onima koji imaju snage sanjati.

Leona Bokulić je cura koja je odrasla u Poreču, Istra. Život nju i njezine roditelje nije mazio, ali uvijek su ustrajali i borili se za bolje sutra. Onoga što nikad nije nedostajalo u krugu njihove obitelji je ljubav.

Leona je sada u Baku, Azerbajdžan. Pohađa Diplomski studij diplomacije i međunarodnih odnosa na najprestižnijem sveučilištu u onom djelu Euroazije, Sveučilište ADA – Azerbajdžanska Diplomatska Akademija. Smatram da je njezin životni put onaj susjed o kojem sam vam prije govorila, onaj susjed koji postaje nečiji idol... Postani i ti nečiji susjed... pomakni i ti svoje granice.

Razgovarala sam s Leonom i zamolila je da nam opiše svoje životne korake:

Veliku ulogu u odabiru Leonine staze imalo je i volontiranje. Kada si se prvi put susrela s volontiranjem?

Prvi put sam se susrela s volontiranjem u osnovnoj školi kada sam pomagala u organizaciji i radila kao ataše na Mediteranskim

The text was produced by Tamara Hrvatin, young volunteer in Volunteer centre Istria, to be uploaded to Knowledge Exchange Base (pytbul.org), a part of the project PYTBUL – Empowering Youth in the Region. PYTBUL is a strategic partnership project of Zavod Bob (Slovenia), Impact Hub Belgrade (Serbia) and Volunteer centre Istria (Croatia), financed by Erasmus+ programme.

folklornim susretima *Zlatna Sopela*, gdje sam i shvatila koliko su kultura i kulturalna suradnja između zemalja važne.

Uz to, u to sam vrijeme i započela sa sportskim volontiranjem na Svjetskom streličarskom kupu. Pomagala sam vrhunskim stranim sportašima u snalaženju i pripremama. Volontirati sam nastavila i dalje pa sam tako posjetila mnoge zemlje svijeta.

Po završetku Opće gimnazije u Poreču, upisala si studij Psihologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Tijekom studija pobijedila si na natječaju u pisanju eseja, organiziranog od strane Ministarstva mladih i sporta Republike Azerbajdžan u suradnji s Ambasadom Republike Azerbajdžan u Zagrebu, i to te dovelo do tvog prvog susreta s Azerbajdžanom. Što nam možeš reći o tome?

Da, pobjeda na tom natječaju bila je moja prva karta za Azerbajdžan. Prije polaska nisam znala što očekivati pošto, na žalost, u Hrvatskoj ne postoji mnogo mogućnosti da se ljudi bolje informiraju o ovom području.

U sklopu programa puta, obišli smo mnoga važna povijesna, turistička i kulturna mjesta u cijeloj zemlji. Po dolasku, odmah sam se zaljubila u zemlju, ljude i kulturu, u činjenicu koliko su Azeri pristupačni i srdačni i koliko sam se ugodno osjećala već prvoga dana boravka ovdje.

Između ostalog, dok sam boravila ovdje u sklopu programa s Ministarstvom, posjetili smo Sveučilište ADA – Azerbajdžansku Diplomatsku Akademiju. Tada nisam mogla ni sanjati da ću jednoga dana studirati na ovom prestižnom Sveučilištu.

The text was produced by Tamara Hrvatin, young volunteer in Volunteer centre Istria, to be uploaded to Knowledge Exchange Base (pytbul.org), a part of the project PYTBUL – Empowering Youth in the Region. PYTBUL is a strategic partnership project of Zavod Bob (Slovenia), Impact Hub Belgrade (Serbia) and Volunteer centre Istria (Croatia), financed by Erasmus+ programme.

Osim što si ostala očarana zemljom što ti je taj put još donio?

Donio mi je mnoga poznanstva, a poznanstava su prerasla u suradnju. Često su me diplomati Ambasade Republike Azerbajdžan pozivali na razne susrete, okupljanja i diplomatske zadatke koje su odrađivali.

Razlog drugog posjeta toj dalekoj zemlji bilo je volontiranje na Europskim Igrama Baku 2015?

Kada sam posjetila Azerbajdžan godinu dana prije održavanja Prvih Europskih Igara Baku 2015, stekla sam mnogo prijatelja koji su me ohrabрили da sa svojim iskustvom u području i vrlinama mogu pridonijeti Europskim Igrama. Uživala sam u Azerbajdžanu i shvatila sam da se definitivno želim vratiti ovdje, te da bi mi bila čast sudjelovati na premijeri ovako velikog i važnog sportskog događaja. Vrijeme je prolazilo, a moja želja za povratkom u tu zemlju nije jenjavala te sam se prijavila i sudjelovala kao volonterka na Europskim Igrama Baku 2015. Poslije drugog posjeta nisam mogla odoljeti te sam se u tu zemlju vratila još jednom.

Znači, Leona, tri daleka putovanja... završila si preddiplomski studij u Zagrebu i tvoj je budući cilj tada bio jasan?

Da, kroz godine moje se zanimanje za međunarodnom diplomacijom sve više razvijalo i, zaista, znala sam što mi je dalje činiti. Proces prijave i upisa na Diplomatsku Akademiju bio je mukotrpan i neizvjestan – kriteriji su veoma strogi (svake godine 30-ak ljudi iz cijeloga svijeta upiše MADIA program). Morala sam dokazati, kroz testove i intervju, da imam sva potrebna znanja, vještine, potencijal, ali i želju za pohađanje Akademije. Jako je važna i suradnja sa stručnjacima ovdje, kako bih jednoga dana mogla raditi u diplomaciji. Veliku su mi podršku pružili i azerbajdžanski diplomati u Hrvatskoj. Jedan od uvjeta za upis bio je i savršeno poznavanje engleskog jezika, što sam dokazala polaganjem TOEFL testa iz engleskog jezika u Američkoj školi u Zagrebu.

Sve te to dovelo do četvrtog posjeta Azerbajdžanu, u koji si ovaj put

odselila na minimalno dvije godine?

Tako je, upisala sam i pohađam studij pod nazivom *Master of Arts in Diplomacy and International Affairs*– Diplomski studij diplomacije i međunarodnih odnosa. Mislim da se ovakva mogućnost ne odbija – dobila sam punu stipendiju i smještaj, a uz sve to ADA pruža iskustvo i znanje, te suradnju sa profesorima koji su svjetski stručnjaci – nešto što rijetko koji fakulteti mogu pružiti. Iako sam po struci trenutno psiholog, velika mi je želja raditi u području međunarodnih odnosa i diplomacije. Smatram kako je ovo područje ono u kojemu mogu u potpunosti razviti svoje potencijale, a uz to, kao prvi hrvatski student u Azerbajdžanu, i doprinijeti približavanju Azerbajdžana i Hrvatske u svim područjima međunarodne suradnje.

Za Leonu nema granica, postoje samo mogućnosti. Sigurna sam da će njezino ime u svijetu diplomacije imati daleki odjek.

Završavam ovu priču jednim govorom iz poznatog nam filma:

„Kada smo imali 5 pitali su nas što želimo postati kada odrastemo; naši su odgovori bili astronaut, predsjednik, princeza... kada smo imali 10 pitali su nas ponovno; odgovori su bili rockstar, kauboj, dobitnik zlatne medalje... ali sada, kada smo odrasli, traže od nas ozbiljne odgovore. Što kažete na ovoj odgovor: Tko to zna! Bitno je da odluka o tome što želiš biti bude samo tvoja. Promijeni mišljenje, promijeni ga opet, napravi puno pogrešaka i napravi ih opet, ali neka one budu tvoje jer onda jednog dana kada te pitaju što želiš biti nećeš morati pogađati... tada ćeš znati.“

The text was produced by Tamara Hrvatin, young volunteer in Volunteer centre Istria, to be uploaded to Knowledge Exchange Base (pytbul.org), a part of the project PYTBUL – Empowering Youth in the Region. PYTBUL is a strategic partnership project of Zavod Bob (Slovenia), Impact Hub Belgrade (Serbia) and Volunteer centre Istria (Croatia), financed by Erasmus+ programme.